

[Robert Mikkelsen.]

Uretfærdigheder, som er overgaaet Enkeltmand, det har Gennemgangen af Tjenestemandsd. m. m. st. K. Kendelser vist. De Motiver, der nu fremføres af den ærede Ordfører for Venstre, er da ogsaa Motiver af en ganske anden Art, det er nemlig ganske de samme Motiver, som forelaa til Drøftelse og Overvejelse her i Tinget, da Loven om den ekstraordinære Tjenestemandsd. m. m. var for første Gang, og man kunde jo have ønsket, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby selv nævnte, at han ved den Lejlighed med samme Vægt og Kraft som i Dag havde fremført de Ting, som han nu finder bør fremføres. Dengang var Tiden inde til det, ikke i Dag. Det drejer sig her om en formel Retsplejebestemmelse om Formen for Sagernes Behandling, som det er rimeligt at tage Hensyn til, forinden man vedtager Loven om Straffene, om Behandlingen af disse Forhold, men det er ikke rimeligt at tage det Spørgsmaal op til fornyet Drøftelse og Overvejelse efter et Par Aars Forløb, naar praktisk talt alle de Mennesker, som falder ind under Loven, har faaet deres Sag afgjort ved en Kendelse, som var endelig ifølge den Lovgivning, som gjaldt for dem.

Hvorfor kan der da nu i et Folketingsudvalg samles Flertal om et Standpunkt, som Rigsdagen for mindre end 2 Aar siden praktisk talt enstemmigt har afvist? Ja, Grunden er den, at en Række Medlemmer af dette Ting nu har et principielt andet Syn paa nationalt uværdig Holdning under Besættelsen, end de havde efter Befrielsen i 1945, eller i hvert Fald et andet Syn end det, de dengang gav Udtryk for. Derfor lykkes det det ærede Medlem Hr. Kristen Amby at faa fremmet sit Forslag. Derfor præsenteres vi nu for dette Monstrum af en Lov, for hele dette, forekommer det mig, uhyrlige Apparat med en ny Ankeinstans og Ud nævnelse af en overtallig Højesteretsdommer — et Spørgsmaal, man tager overmaade let paa, og som overhovedet ikke giver Anledning til Bemærkninger i Debatten — og yderligere Nedsættelse af et ekstra Nævn, som forlods skal godkende de Sager, denne Ankeinstans skal have forelagt.

Hvis Interesser skal et saadant Forslag varetage? Ja, det maa vel først og

fremmest være Tjenestemændenes; Tjenestemændene skal have en ny, en dobbelt Sikring mod Afskedigelse paa ikke fuldt tilstrækkeligt Grundlag. Og hvad siger saa Tjenestemændene selv, hvad siger Tjenestemændenes Repræsentanter? Den højtærede Finansminister har oplyst om det. Han har meddelt, at alle de tre Organisationer for Statstjenestemændene saavel som Danmarks Lærereforening har stillet sig paa det Standpunkt at fraaade Forslagets Vedtagelse. Allerede dette turde være tilstrækkeligt til at vise, at Forslaget savner en saglig Begrundelse. De, der skal beskyttes, afviser Beskyttelsen. Det er mit Partis Opfattelse, at der saa langt fra er handlet haardt mod Embedsmænd af tvivlsom national Holdning; i de Tilfælde, hvor Afskedigelse har fundet Sted, har der, som vi har set i Udvalget, foreligget fuldt tilstrækkeligt Grundlag, og mange er de Tilfælde, hvor Offentligheden endnu savner Oplysning om Grunden til Regeringens Passivitet. Hvorfor faar f. Eks. Offentligheden ikke en Redegørelse for forhenværende Generalkonsul Ydes Forhold? Hvorfor er der fuldstændig Tavshed om forhenværende Politidirektør Stamm? Hvorfor er Thune Jacobsen endnu den Dag i Dag Rigspolitichef her i Landet? Vil Justitsministeren hævde, at Hr. Thune Jacobsen nyder den Agtelse og Tillid i den danske Befolkning, som dette Embedes Indehaver maa nyde? Hvis det er Regeringens Opfattelse, at disse høje, til Dels allerhøjeste Statseembedsmænd ikke har gjort sig skyldig i uværdig og unational Optræden, saa har, forekommer det mig, baade disse Personer og ogsaa Offentligheden Krav paa at faa at vide, hvilke Undersøgelser der har været foretaget, og hvad der under disse Undersøgelser er oplyst.

Vi har ikke modtaget nogen saadan Redegørelse, vi faar det muligvis heller ikke. Regeringen fortsætter sin een Gang lagte Linie, en gradvis, men mere og mere gennemgribende Revision af Befrielsestidens Lovgivning, en Revision, hvori dette Forslag kun indgaar som et Led i en lang, alt for lang Række. Det er en Konjunktur, en Stemning, der skal udnyttes; Tjenestemænd, som er afskediget ved upaaankelig Dom som nationalt uværdige, kan nu finde Tiden inde til